

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obvineného **M. J. a spol.** pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 16. februára 2012 o sťažnostiach obvinených M. J. a P. S. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 7. februára 2012, sp. zn. PK -1T 1/2012, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených M. J. a P. S. **s a z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením zo 7. februára 2012, sp. zn. PK – 1T 1/2012, Špecializovaný trestný súd, podľa § 72 ods. 1 písm. e/, v zmysle § 79 ods. 2, s poukazom na § 238 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaných M. J. a P. S. ponechal vo väzbe a zároveň podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosti obžalovaných M. J. a P. S. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, pričom podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Trestného poriadku písomné sľuby obžalovaných na nahradenie väzby neprijal a podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 81 ods. 1 Trestného poriadku peňažnú záruku obžalovaného M. J. neprijal.

Proti tomuto uzneseniu podali včas sťažnosti obvinení M. J. a P. S..

V písomnom odôvodnení sťažnosti podanej prostredníctvom obhajcu obvinený M. J. namietol, že neexistujú u obžalovaného väzobné dôvody uvedené v § 71 ods. 1 písm. a/,

písm. c/ Tr. por., poukázal na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ohľadom trvania väzby, poukázal aj na prax pri rozhodovaní o predĺžovaní lehoty trvania väzby.

Poukázal na to, že Trestný poriadok podmieňuje ponechanie obžalovaného vo väzbe existenciou dôvodnej obavy z konkrétnych skutočností vo vzťahu k niektorému dôvodu väzby.

Konkrétne skutočnosti ako zákonné podmienky odôvodňujúce väzbu obžalovaného musia pretrvávajúť počas celej väzby. Ak tieto konkrétne skutočnosti zaniknú a nie sú nahradené inými relevantnými konkrétnymi skutočnosťami, zanikne aj dôvod na ďalšie trvanie väzby obvineného.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a prepustil obžalovaného M. J. z väzby na slobodu.

Obvinený P. S. sťažnosť bližšie písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažností obvinených M. J. a P. S. preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovatelia podali sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosti obžalovaných **nie sú dôvodné**.

Z obsahu predloženého procesného spisu možno zistiť, že dňa 13. januára 2012 bola na obidvoch obžalovaných Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku doručená obžaloba prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. k. VII/1 Gv 186/10-87, zo dňa 13. januára 2012. U obžalovaného M. J. za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. e/, s poukazom na § 138 písm. c/ Trestného zákona a § 140 písm. c/ Trestného zákona a u obžalovaného P. S. za obzvlášť závažný zločin vraždy spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 145 ods. 1 Trestného zákona. Skutku sa obžalovaní mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň najskôr po 18. marci 2010 v skorých ranných hodinách medzi obcami D. a P. v okrese I., na pokyn M. J. P. S. zastavil so svojim motorovým

vozidlom typu Peugeot 309, striebornej farby EČ X., v ktorom viezli smerom na D. R. D., nar. X., kde následne z vozidla M. J. vytiahol poškodeného, ktorého začal biť po celom tele kovovým obuškom a to z dôvodu, že R. D. ako konateľ spoločnosti D., do ktorej bol nasadený a využívaný ako tzv. „biely kôň“, mal vynášať informácie o činnosti spoločnosti, čo by viedlo k odhaleniu ekonomickej trestnej činnosti, z ktorej profitoval hlavne obvinený M. J., potom prikázal P. S., aby z vozidla vytiahol sekeru, ktorou P. S. jej tupou stranou jedenkrát udrel poškodeného do zadnej časti hlavy v dôsledku čoho upadol do bezvedomia, následne M. J. ležiacemu poškodenému minimálne jedenkrát sekol do ľavej hornej končatiny, čo viedlo k amputácii ľavého predlaktia v dolnej časti predlaktia tesne nad lakt'om, po tom ho spoločne obaja obžalovaní naložili do batožinového priestoru vozidla, prikryli dekou, nahádzali na neho kamene s úmyslom, aby sa pod tými kameňmi zadusil, čím mu s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobili zlomeninu rebier na zadnej časti hrudníka, po prejdení cca 5 km jazdy autom počuli, ako poškodený R. D. v kufri vozidla chrčí od bolesti a po zastavení vozidla v L. pred bytovkou, kde býval v tom čase M. J., tento z bytu priniesol dva kuchynské nože, ktoré po tom, čo vozidlami odišli za mesto smerom na obec D., zapichol do ležiaceho poškodeného do oblasti hrudníka medzi 5. a 6. rebrom a nože takto ostali zapichnuté v tele poškodeného, ktorého nechali v kufri vozidla ležať až do cca 17.00 h, následne ho previezli už na určené miesto, vopred vyhliadnuté P. S. a hodili do pripraveného hrobu v polohe so skrčenými nohami v kolenách a v panve, ale skôr než ho zasypali zeminou, na telo poškodeného postupne z dôvodu rýchlejšieho rozkladu tela vyliali cca 3 fľaše kyseliny sírovej určenej do akumulátorov, ktoré za týmto účelom dopredu zabezpečil M. J. a nakoniec telo poškodeného R. D. zahrabali a zamaskovali suchým krovím, pričom bezprostrednou príčinou smrti poškodeného bolo zlyhanie mozgu pri zlomeninách spodiny lebečnej a pri pomliaždení mozočka.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 5. marca 2011, sp. zn. Tp 22/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. marca 2011, sp. zn. 2 Tost 7/2011, boli obidvaja obvinení vzatí do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. s tým, že obžalovanému M. J. začala lehota väzby plynúť 2. marca 2011 o 09.32 hod. a obvinenému P. S. 2. marca 2011 o 10.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. (v súčasnosti vykonávajú väzbu v Ústave na výkon väzby v Ilave – obž. J. a v Leopoldove – obž. S.).

Uznesením z 9. septembra 2011, sp. zn. Tp 22/2011, sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica podľa § 76 ods. 3 Tr. por. obvineným M. J. a P. S. predĺžil lehotu trvania väzby do 2. marca 2012, pričom tunajší súd 20. septembra 2011 zamietol ich sťažnosti proti citovanému rozhodnutiu.

Po preskúmaní veci najvyšší súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol v súlade so zákonom a stavom veci.

Obžalovaní M. J. a P. S. sú trestne stíhaní za obzvlášť závažné zločiny, v prípade ktorých môže celková doba väzby trvať 48 mesiacov.

Vzhľadom na termín predĺženia lehoty trvania väzby u obidvoch obžalovaných v prípravnom konaní do 2. marca 2012 a skutočnosť, že prípravné konanie v tejto trestnej veci bolo ukončené podaním obžaloby na Špecializovaný trestný súd v Pezinku už 13. januára 2012, možno konštatovať, že ustanovenie § 76 ods. 6 Trestného poriadku o trvaní väzby boli dodržané. Obaja obžalovaní sa mali možnosť pred rozhodnutím súdu vyjadriť na verejnom zasadnutí.

Z predchádzajúcich rozhodnutí tak prvostupňového ako aj odvolacieho súdu vyplýva, ktoré konkrétne skutočnosti u obžalovaných zakladajú dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., pre ktoré boli vzatí do väzby a tieto nezmenene trvajú aj v súčasnom štádiu trestného stíhania, a preto najvyšší súd na ne v podrobnostiach odkazuje.

Aj naďalej existujú konkrétne skutočnosti, ktoré zakladajú dôvodnosť obavy z konania obvinených uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

Súd opätovne poukazuje na to, že obom obžalovaným za trestný čin, pre ktorý sú trestne stíhaní, hrozí uloženie trestu odňatia slobody na 20 rokov, resp. 25 rokov až doživotie.

Je teda logické očakávať, že by sa v prípade prepustenia na slobodu snažili takejto hrozbe vyhnúť útekou, popr. skrývaním sa. Obžalovaný J. na to má aj materiálne zázemie a u obžalovaného S. je táto hrozba umocnená jeho spôsobom života.

Vzhľadom na možný motív konania obžalovaných pri skutku, ktorý je im prokurátorom kladený za vinu, je na mieste aj dôvodná obava, že by mohli v obdobnej trestnej činnosti pokračovať, čomu nasvedčujú aj ďalšie konkrétne skutočnosti – vyhrážky zo strany obžalovaného M. J., ako aj materiál nájdený u obžalovaného P. S., ktorý je možné použiť na spáchanie obdobného skutku.

Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, povahu prejednávaneho skutku a absenciu výnimočných okolností, nepochybil špecializovaný trestný súd ani pri rozhodovaní o neprijatí sľubu obžalovaných a ponúknutej peňažnej záruke.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosti obžalovaných M. J. a P. S. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. februára 2012

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová